

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve
 Egy évre 10 ft. Negyed évre 5 ft 50 kr.
 Fél évre 5. —, Egyes szám — 5.
 Előfizetési pénzt minden külföldi rész-
 lős-piacra, VECSEY-ház, földrajzi és szer-
 keztetésbe bérmentre küldendők.
 Előfizetheti helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. OSATHY
 KÁROLY könyvkereskedésben és a
 szerkesztőségben. Együtt a postahivata-
 lakoknál is.

Hirdetési díj:

Öt napos példányt 5 kr.
 Nagybbr terjedelmű, mint a fentebb
 táblázlatban megadottak, akur szerint a
 legolcsóbb ártért.
 Bélyegdíj: minden bejelentésért külön
 30 kr.
 „Nyitóléte”-en megjelenő közlemény
 minden példányt 15 kr.
 Név- vagy bérmentelenül beküldött
 közlések nem vételnek tekintetbe.
 Ugyanint kéziratosok nem adhatók
 vissza.

Debreczen, febr. 2.

Tisza Kálmán előadván hivatalos jelentésem alapult hivatalos jelenté-
 sét az országgyűlésnek a budapesti za-
 vargásokat illetőleg, s a rendőrfőkapitá-
 ny jelentésére támaszkodva, kislítí, hogy
 a rendőrség épen nem hibás, hanem a nép.
 Jelzi az ezen zavargásokra vonatkozó
 minden beszédeiben, hogy a rend fen-
 tartására ő van egyedül hivatva, s meg-
 fenyegeti az országot, hogy majd meg-
 tanítja a sajtót, s hogy ezt értette hatá-
 róztatott, az t kebelbarátja s bársónys-
 zékének egyik támasza Csernátony nyilat-
 ki is jelenti.

Ellehet hinni, hogy a szabadsajtó Tisza Kálmánnak sehoggy sem tetszik,
 míg a bársónyszékre kacsintgatott, ad-
 dig a szabadsajtó nagyon tetszett neki,
 és éppen Csernátonyot használta fel az
 akkori Deák-párt ellen, addig a magyar
 irodalomban nem émert brutális támadá-
 sokra, most mikor már a bársónyszék-
 ben ül, ugyancsak Csernátony használja
 fel a szabadsajtó elnyomására.

Takaros egy pár legény, ille-
 nek egymáshoz, megér-
 tik egymást minden körül-
 mények között.

Dehát miért nem tetszik most a sza-
 badsajtó Tisza Kálmánnak? Holott éppen
 a szabadsajtónak köszönheti hatalomra
 jutását.

Hát miért igyekezik a bűnök le-
 pel alá borítani most, holott előbb az
 elkövetett bűnök nyilvánosságra hozásá-
 val lehetett csak az előttevaló kormá-
 nyokat megbuktatni.

Nem csuda, hogy fél Tisza Kálmán
 a szabadsajtótól, mert ő körülötté na-
 gyon is sok a felleplezhető bűn, nagyon
 is sok ember bűneit kell neki takargatni,
 hogy a bársónyszékét továbbra is meg-
 tarthassa, s ez az átkozott szabadsaj-
 tó mindent megtud, s a mit csak meg-
 tudhat, azt rögtön napvilágra is hozza.
 Milyen felséges dolog lenne, ha az ellen-
 zéki lapokat ellehetné némitani, és csak
 az országgyűlésből fizetett kormánylapok
 zengedeznének a kormány bűnei felett
 dicseriádként.

Még a vidéki kormánylapoknak is
 annyira megtetszett ez az álomkép, hogy
 örömtől lángoló képükön már előre is
 zsebüik dagadozását észlelik.

De hát hasznára válhat-e ez Tisza
 Kálmánnak, fogja-e ez biztosítani neki
 az általa kitűzött célt, az uralom meg-
 tanthatását.

Egyáltalában nem.

A hol a szabadsajtó, a szólás sza-
 badsággal végződik, a kényuralom ott ve-
 szí kezdetét, a szabadsajtó megelőz-
 dik, ha az országosan gyűlölt miniszter egy-
 szerűen másnak ad helyet, de a kényu-
 ralom által elnyomott ország nemcsak
 magát a kényuralmat, hanem annak sze-
 mélyesítőjét is igyekezni fog megsemmi-
 síteni.

Tisza Kálmán erősen hangsúlyozza,
 hogy ő a leendő kormányt az ellenzéki
 pártól fogja támasztani, ezt ugyan a
 leendő kormány megköszönheti, hanem
 a hazafias ellenzék nem kér belőle, mert
 igen furcsa magyar ellenzéki ember válna
 abból, kinek Bécs mindene, s előtte Ma-
 gyarország semmi sem. De hát ha sza-

badsajtó nem lesz, hogy gondolja Tisza
 Kálmán az utána következhető kormá-
 nyokat megbuktathatni, s annak a hely-
 lyét ismét elfoglalhatni? hiszen nyilván-
 osságra nem hozhat semmit, mert a
 kényuralomnak joga van még az ország-
 gyűlési beszédek közzétételét is megaka-
 dályozni.

De a szabadsajtó elnyomása legtöb-
 bet árt az országnak. Hiszen a Váradí,
 Zichy, Festetics, Pausz és Nagy György-
 féle szédelgések, lopások még most is
 folytattatnának, ha a szabadsajtó azt
 nyilvánosságra nem hozza.

A szabadsajtó egy tiltör, melyben
 nemcsak a hazafiatlanok, s az ország bi-
 zalmával visszaélő bűnösök láthatják meg
 magukat, hanem egyuttal abban az egész
 ország is megláthatja őket, és ha a
 legnagyobb befolyással az igazság itélő
 kezét meg tudják is kötözni, az orszá-
 g közvéleményét magukról elhárítani
 nem képesek.

Csak a bűnösök félnek a nyilván-
 osságtól.

Kik hazájuk, családjuk és maguk
 iránti kötelességüket a hazaszeretethek,
 jó erkölcsnek és a tiszta becsületesség-
 nek megfelelőleg teljesítik, azok soha
 sem félnek a szabadsajtótól.

A szeg fejrre pedig mindig ráitni,
 a sajtónak elengedhetlen kötelessége, s
 neki a bűnösöknél rangfokozatokkal fel-
 állítani nem szabad, mert különben a
 szabadsajtó visszaélne rendeltetésével.

A porta kérdést szándékozik intézni kül-
 ügyminiszteriumunkhoz, hogy adjon feleletet:
 meddig fog tartani a boszniai occupá-
 tió? Hej! Bosznia sok bajnak leendő meg-
 szülő anyja!

A „Kisbirtokosok országos földhitelezé-
 zeté”-nek igazgatósága a szervezési munkálatok
 már legközelebb befejezندی. Az üzletfor-
 galomhoz szükséges összes könyvek, kiadvá-
 nyok és minták, valamint az alapító okiratok
 sajtó alá adattak s ez utóbbiak a megféle-
 szelvényekkel együtt elkészültek után az egyes
 alapítóknak haladéktalanul meg fognak küld-
 demni. Az üzleti működés tényleges megke-
 zedése lényeges befolyással levő a vidéki in-
 tázetek csatlakozására, a már eddig is beérke-
 zett, részben pedig biztos kilátásba helyezett
 csatlakozási nyilatkozatok után itéve a köz-
 ponti intézet rövid néhány hét multán üzleti
 működését meg fogja kezdeni.

Áldozunk a közmivődésért.

Debreczen, febr. 2.

A polgári kör a legközelebb mult szom-
 baton este bált tartott könyvtára gyarapítá-
 sára, tehát a közmivődés előmozdítására.

Köztudomású dolog, hogy a polgári kör
 könyvtárát a kör tagjainak nagyobb része any-
 nyira igénybe veszi, hogy hetekig kell el vá-
 rakozni, míg az ember az általa kijelölt könyv-
 hoz hozzá juthat, s 300 családánál több élvezi
 a könyvtárt, és mégis ezen könyvtár gyarapítá-
 sára rendezett bálban oly kevesen jele-
 tek meg, hogy a jelen voltak számát a kör tag-
 jainak arcmegpirulása nélkül felem-
 líteni nem lehet.

Nagyon kevesen voltak, s a kik oda men-
 tek, nagyobb része nem jár a körbe soha,
 onnan könyvet sem hordhat, nem is abban a
 korban vannak már, hogy táncoljanak, hanem
 elmennek, hogy egy már régennel fennálló kör
 pénztárát gyarapítsák, hogy a könyvek szapo-
 ríthatása által a közmivődést előmozdítsák,
 s azok kik csaknem az egész hideg telet 2 fo-
 rintért a kör jó meleg szobáiban töltötték, kik
 csaknem minden harmadnap ölszámra visszik

— Vártam, és készen vagyok — felelő
 Orsini, midőn felkelt és felöltözött.
 Midőn Hugon abbé, elkészítette őt inteni,
 hogy utolsó gondolatait felfelé irányozza vi-
 szoná Orsini:

— Meglehet, hogy az én hazaszeretem
 tulzott volt, és engemet oly lépésre ragadt,
 melyet a világnak el kell azzonia, de én nyu-
 godtan halok meg. Sanki írást sem viseltem
 gyűlölettel, nehezteléssel; sőt ellenkezőleg, há-
 ládatos vagyok azon jóért, melyet irányomban
 mutatnak.

As igazgató és Hugon abbé, most az
 örök gondviselése alatt hagyták Orsinit és Pi-
 erri cellájába mentek. Ez sem aludt. — Mi-
 dőn az abbé meglátta, rögtön felugrott és ki-
 állt:

— Tudom már, és készen vagyok.
 Hirtelen felöltözött, és tollat
 kért, papírt és tintát. Két levelet írt, nejének
 és fiának, melyeket gondozás végett az igaz-
 gatóknak adta át. Azután jó étvágygyal evett Pi-
 erri, és rumot ivott. Mind a két elítelt a ká-
 pálnába kísértetett aztán, hol Pierri Rosse-
 le t abbérel; Orsini Hugon abbéve, 10 perc

haza a könyveket, s kik haragudni szoktak,
 ha a szegény könyvtárnok nem képes rögtön
 előadni az általuk kért könyveket, otthon ma-
 radnak mind, hűségesen arra számítva, hogy
 más valaki majd könyveket vessen az ő szá-
 mokra.

A kör 400 tagjából jelen volt 10 tag,
 Nemesok haza a kör választmányára, melynek
 szigorú becsületbeli kötelessége elfogadott ál-
 lásánál fogva a kör javán munkálkodni, hanem
 a megrálasztott bálbizottság tagjai sem jelen-
 tek meg.

Elzolt a választmány sokkal kevesebbet
 beszélt, de jó példával elő ment, a jó példát
 követték az egyes tagok, így született meg s
 így gyarapodott az a könyvtár, melyet a mostani
 tagok úgy látszik minden áldozat nélkül
 szeretnek élvezni.

Vagy annyira felszaporodtak már a köny-
 vek, hogy az ujjakkori termékekre ninosen
 szükség? vagy annyira előre haladtunk a köz-
 mivődés terén, hogy már tanulni valónk
 épen ninosen? Alig hihető.

Vagy a pártszenvedély annyira vákka,
 elfogultá tette volna az embereket, hogy az
 eddig jónak ismert valót — ha az ninos pár-
 tikkéssal összekötve — képes feláldozni a jó-
 vá képzeltés kétes eredményének?

Minden higgadtan gondolkodó ember szük-
 ségesnek tartja a polgári kör fenntartását, hol
 a pártoskodás izgalmaival megnyugodra tölt-
 heti mindenki idejét.

Sokan hangoztatják, hogy fent kell azt
 tartani még áldozat árán is, hogy egyszer majd
 a pártusok után legyen hely, hora a kibékült
 felek ismét visszatérjenek s össztalálkozzanak,
 de uraim áldozat nélkül sem kört fenntartani,
 sem közmivődést előmozdítani nem lehet,
 nem elég a gyűléseknek, habár ékesen is, csak
 beszélni, mert minden Demosthenesnél éke-
 sebben szol a tett.

Drágasági pótlék.

Debreczen, február 1.

Mint hírlík, Debreczen városnak azon
 tisztviselői, kiknek 1000 ft alól van évi fizet-
 tésük, a városi közgyűléshez, jelen évre
 pótlézetért folyamodtak.

Nagyon sokan vannak a város lakosai
 közül, kik úgy gondolkoznak, hogy a hivatal-
 nok midőn hivatalból válnak, tudta mennyi
 fizetés fog kapni, tehát érje meg annyi fizet-
 tésel a menyiert hivatalát elvállalja.

Hát hiszen volna is ezen gondolkodásnak
 helye akkor, ha a hivatalnokok fizetésük min-
 denkorral felebb emelését kérnék, de miután
 azok csak is jelen időre kének drágasági pótlé-
 ket, akkor, mikor a beállott nagy tél miatt há-
 rom annyi fát kell venni, mint máskor, akkor
 mikor az élelmi cikkeket két, sőt részben három
 annyira is emelkedtek, mint az előző évben,
 és mind ezen rendkívüli kiadásokon a kedve-
 ző évekre megszabott fizetésekből kell teljesí-
 títeni olyan embereknek, kiknek a hivatalukon
 kívül más jövedelmük ninosen, annak követ-
 kezéskében a fentebb jelzett gondolkodás helye-
 sége megszűnik, s feltehető, hogy Debreczen
 város közgyűlése, Budapest, Nagyrácd, Kassa,
 s az ország többi városai példáján, saját kérel-
 mező hivatalnokait, drágasági pótlék címén
 pótlézetében fogja részesíteni.

Irodalom és művészet.

× Felhívás! Mindazon t. et. könyvkiadók,
 kik tömegesebb megrendelésnél kedvez-
 mény ár mellett hajlandók kiadványaikat el-
 árítani, tisztelettel felkértem az illető mű-
 példány száma, szerzője, címe, tárgya, alakja,
 lapszáma, megjelenési helye és ideje, eredeti
 és kedvezményi ára megnevezését alulírott
 tudatni. Drorssák János, áldozár. Pécs, Szei-
 tovszky-tér 20. sz. a.

× A Petöfi-társaság február havi felo-
 vátását — tekintettel arra, hogy a Kistal-
 lud-társaság is febr. 8-án szándékozik ülést
 tartani — tervezett határnapról febr. 8-dikáról
 elő harmadik vasárnapjára, febr. 14. délelőt
 11 órára elhalasztotta.

× Giuseppe Casone a Petöfi-társaság
 közelebb megrálasztott külföldi tagja, levelet

le plus bean, le plus digne de de l'envie —
 hangosan énekelte.
 Kérésrel volt 7 óra előtt, midőn az el-
 itelttett utolsó menetekhez fogtak, Orsini
 mellett Stugon abbé; Pierri mellett Rosse-
 let abbé ment.

A fogház ajtaja előtt, a vérszáddal átél-
 lenben mindketten kiálták: „Vive l'Italie! —
 Vive la France, — Vive la republicque!”
 A Guillotine lábjaiba érkezve, beszélni
 akart Orsini, s midőn el is kezdette, néhány
 szót mondani, midőn Hugon abbé félbeszakította:
 „Kérve kérem önt fordítsa gondolatait
 az Istenhez, és felelje el az embereket.”
 Rögtön elhallgatott Orsini, és szilárd lép-
 tekkel hágtott fel a vérdacra; miatt Pierri,
 e pillanában erejét veszté, és csak kimertlve
 Rosselet abbé és a hóhér által támogatva
 ment fel a lépcsőkn.

As állványra feljutva, ujra kiálták együtt:
 „Vive l'Italie! Vive la France!”
 A hóhérok megfogták most Pierri és
 levették fejéről a fátlyot. Arcvonásai eltor-
 sulva valának, de még is kinyitlák, mintegy
 erőszakosan ajkai, s még egyszer lehetett hal-

le plus bean, le plus digne de de l'envie —
 hangosan énekelte.
 Kérésrel volt 7 óra előtt, midőn az el-
 itelttett utolsó menetekhez fogtak, Orsini
 mellett Stugon abbé; Pierri mellett Rosse-
 let abbé ment.
 A fogház ajtaja előtt, a vérszáddal átél-
 lenben mindketten kiálták: „Vive l'Italie! —
 Vive la France, — Vive la republicque!”
 A Guillotine lábjaiba érkezve, beszélni
 akart Orsini, s midőn el is kezdette, néhány
 szót mondani, midőn Hugon abbé félbeszakította:
 „Kérve kérem önt fordítsa gondolatait
 az Istenhez, és felelje el az embereket.”
 Rögtön elhallgatott Orsini, és szilárd lép-
 tekkel hágtott fel a vérdacra; miatt Pierri,
 e pillanában erejét veszté, és csak kimertlve
 Rosselet abbé és a hóhér által támogatva
 ment fel a lépcsőkn.
 As állványra feljutva, ujra kiálták együtt:
 „Vive l'Italie! Vive la France!”
 A hóhérok megfogták most Pierri és
 levették fejéről a fátlyot. Arcvonásai eltor-
 sulva valának, de még is kinyitlák, mintegy
 erőszakosan ajkai, s még egyszer lehetett hal-

intézet a napokban Szana Tamáshoz,
 mint a Petöfi-társaság titkárához tudatva
 a társasággal, hogy Petöfi kisebb költeményei-
 nek olasz fordításával készült, s nemokára egész
 kötetet rendez sajtó alá. Casone, bár tizenkét
 év óta hetegeskedik, nagy buzgalmat fejt ki
 Petöfi ismeretése körül s eléggé folyékonyan
 beszéli nyelvünket is. — Arcoképet, melyet
 Szana Tamáshoz küldött szintén magyar fel-
 irattal látta el.

× Uj zenemű. Táborosky és Párcs ze-
 nemű kereskedésben Budapesten megjelent:
 Székely Katalin. Eredeti operette énekhangra
 zongorakísérettel vagy zongorára külön szerz-
 Etkel Elek, szövegét írta Lukácsy Sándor.
 Tíz dal: 1. Szép az élet. 2. Edes kedves kis
 hazám. 3. Szívenben két indulat. 4. Az én
 szívem. 5. Tizenhat éves kis lány. 6. Arva kis
 lány, szegény árva. 7. Egy család nem ha-
 lál. 8. Kupát ragadj. 9. Kis paszirta édes tár-
 sam. 10. Nem mesze van. Ára 1 ft 50 kr.
 Ezen operett a budapesti népszínházban nagy
 tetszés mellett adatik elő.

Debreczeni színház.

(D.) Január 31-én Az elvesztett becsü-
 let. Színmű 3 felv. Irta Bohrmann Rieggen.
 Ford. Benedek Gyula. Színmű?! valóban esi-
 kis színmű, mert se nem vigjáték, se nem
 szomorujáték, se nem dráma, szóval a színmű-
 vek semmiféle kategóriájába sem sorolható.
 Mint látszik, szoros értelemben vett dráma va-
 gyis közsé fajú dráma akar lenni. Tele meg-
 foghatlansággal, határozatlansággal. Elhamar-
 kodott munka olyan befejezésel, mely hom-
 lokegyesen ellenkezik a celekéránnyel; te-
 hát intenciója sínos. Kár volt az időt fordítá-
 sára vesztegetni. Családkozunk, hogy Benedek
 ezt tudta választani, mikor akármennyi jobbat
 kaphatott volna.

Ferenecz y Welsben különösen kitűnt
 ez este; tanulmányait, igyekezettel, ambíció-
 val játszott; minden hatást kelthető mozgan-
 tot megragadott s kidomborított. Ma még job-
 ban megerősíté ama meggyőződésünket, hogy
 tehetséges és nagyon használható színész s ha-
 tározottan kiemelkedik a másrendűek köz-
 lül. Igazán örvendünk ez igazgatóság ama jó-
 akaratú figyelmét, melyet e tehetséges és igye-
 kező színész iránt napról-napra tanusít. Ezek
 után Schiller Haramiában is óhajtának látni.
 Hogy a közönség érdeklődését is min-
 dinkább megnyeri, eléggé igazolja a ma esti
 méltán megérdemelt taps és kihívás. Csak ex-
 celior!

Latabár mint Ferenecz Lovász y
 mint Baraszy határozatlanul alakítottak; kü-
 lönösen Latabár, bár nagyon élénken mozgott,
 elmosdó, értékeltelen alakot produkált; jelle-
 mével nemcsak ő, de magunk se voltunk tisztá-
 tában.
 Latabárné és Dömjén Róssa a szokott
 elerenséggel s biztonsággyal játszottak.
 Febr. 1-én A tóközli századik előadása.
 Itt is Ferenecz y tünd ki Wolf utolsó jele-
 netében, mely egyik legjobb alakítása. Kitűnő
 frescokép a Zöldyné vénasszonya, melyet
 nálánál aligha ad valaki jobban. Mándoky
 Flórelwet, Törökkné Christánt a régi biz-
 tossággal személyesíték. A színház jól meg-
 telti.

Külföldi szemle.

— febr. 2.

— Egy darab muszkatörténet. A péter-
 vári rendőrség jan. 29-én éjjel a sapeur-utózá-
 ban házmótosz: akart tartani, azonban az il-
 lető lakást zárva találta. Miután az ajtó ki-
 feszítették, egyszerre egy lövés durrant el,
 melyet több lövés követett. A rendőrség há-
 rom férfit és két nőt talált, kik a lövésdőlést
 folytatták. A rendőrtiszt megebesült. Egy la-
 kó revolverrel agyonlőtte magát. A bűnösöket
 elfogták. A lakásban egy sajtógépet, a „Na-
 rodnya Wolja” hírlap épen a sajtóból kivett
 példányának egész halmozatát, egy rőpiratot,
 hamis pecsétnyomokat, hamisított okmányokat,
 mérget és robbahó anyagot találtak.
 — A panamai csatorna átvágásához hir-
 szerint hat hónap múlva hozzáfognak.
 — Gibraltaról érkezett tudósítások szer-
 int Fezben savargások törtek ki. A maurok

megtámadták a zsidók házeit, több zsidót meg-
 sebesítettek és egy hetven éves aggyastánt,
 petroleummal leöntötték és elevenen elégették.
 A francia alattvalók közül is többeket meg-
 sebesítettek.

— A pápa és a szultán. A pápa Vanu-
 tellit, mint nunciust Konstantinápolyba küldte.
 Ez lesz az első eset, hogy pápai nunciust meg-
 jelen a török fővárosban, mivel az igazhitűek
 feje eddig nem tűrte meg székhelyén Krisz-
 tus helytartójának képviselőjét. II. Mahmud,
 a jelenlegi szultán nagyapja adta ki e tekin-
 tetben az utolsó tilalmat, mely a „veres ka-
 kast” (e diszes névvel illeti a parancs a pápa
 bibornok-követét) távol tartja a szultánok vis-
 sosától. Ugyancsak a II. Mahmud szultán
 felavatásakor mondá el utolszor a seik-ül-iz-
 lam a hagyományos jelzőt: „A mi előbbi vi-
 szontlításra, a veres kakasnál, Rómában!”

A fővárosból.

+ Zsidóellenes egyület — egy látszik —
 alakuló félben van. — Többen alapítókét óhaj-
 tanának beszerezni, hogy az uszora kártekonny
 működését ellensúlyozhatná az egyület. Cleri-
 kális körök a zsidóellenes szövetségüket
 ily irányásért pártfogolni fogják.

+ Örömhír. Verhovay Gyula annyira
 jobban van, hogy a „Függetlenség” szerint pár
 hét múlva ismét felveheti szerkesztői tollát.
 Hála istennek!

+ Mesterséges madárfészkek. A tanács
 Havas Sándor biz. tag indítványa folytán el-
 rendelte, hogy a budai heggek énekes madar-
 rainak védelmére, az elemek viszonytársági-
 tól megvásárlása, és meghonosításuk előmozdi-
 tására mesterséges madárfészkek szerzesének
 be s azok a tavasz kezdetével a svábhegyek és
 zugligetben mindenfelé a fákön sürűbb lombok
 között elhelyeztessenek.

„A 8—15 éves hátkirányók.”

Debreczen, febr. 2.

(S. B.) Farsang van. Ki esodálkozhatték
 tehát azon, hogy Magyarországrezerte muszka
 szól; a hol csak három ember összejejen, ott
 mindjárt kész van egy bál terve. Hiába, a mai
 beteges kör felfogása szerint táncolni mu-
 száj, ha a kalendárium „farsangot” mut-
 tat, még abban az esetben is, ha a pápa —
 a jövő évben fizetheti ki a tolette árát.

Ez már így szokás. Nem is beszélünk
 ellene. Nem vonunk párhuzamot a esillárok-
 kait termek ragyogása s éhenhaló kuny-
 hójának rémes sötétsége közt... Hasztalan
 volna! A zenekarok saja elnyomja a nyomor
 eső szavát. A hiu, önző szívetek nem hatja
 meg a jajszó.

Csak az üres fecsegés és a tánc-
 közben.

De ez már privilegiuma a „felöltötteknek.”
 Pláne mióta a „jótékony észíra” szócá-
 kákat sikerült felfedezni a szótárban.

Pedig megköszönök az a jótékony ízel-
 csak a — kesztyűk árát is.

De hát mikor beteg a társadalom! Mi-
 kor a szülők gyermekeik fogékony fejét nem
 szeretet tanával töltik meg, nem imádkozni
 tanítják, hanem dírtábutukat farsagnak belö-
 lük s elküldik táncolni, hogy nekik is k-
 jussan a jóból!

Tessék meghallgatni például, hogy ne-
 hány székesfehérvári nő miként igyekeznek meg-
 felelni anyai kötelességeinek. Egy könyv-
 lap így adja elő:

„Érdekes bál lesz legközelebb Székesfe-
 hérvárott. Több derék nő úgy gondolkozik,
 hogy ha a jóból oly bőven jut ki a na-
 gyoknak mint kijutott már eddig is a si-
 került bálakon, miért ne mulatnának egyet
 azok is, kik a gyermekek boldog óráitól,
 már már se ifju korba készülnek. Elhatározták,
 hogy gyermeke bált rendeznek, melyen
 csakis ők mulassanak. A meghírók már
 szétküldték és az előírottakból kiemeljük:

lani a vers ismétlését „Mourir pour la patrie”
 és a hang még nem aludt el, midőn a bód
 lesiklott.

Orsini, elfordulva állott ott, csaknem árd
 tartással. Előrelépett aztán, és maga tette fejét
 a tőkére.

Fél nyolcra mindennek vége volt. A holt
 testek a készen állott koporsókba tétettek, és
 egyelőre

